

Diplomová práce: *Jáchymov - jeden z fenoménů českého království. Sonda do poměrů města 16. století*

Jméno a příjmení (student): Bc. Andrea HUCZMANOVÁ

Vedoucí práce: Mag. phil. Stefan SCHOLZ

Posudek vedoucího práce:

V rozsáhlé kapitole o stavu bádání autorka nejenom sledovala všechny primární výzkumy o historickém vývoji samotného Jáchymova a jeho středověkého kulturního dědictví, ale i velmi podrobně analyzovala české i německé bádání ve mnohem širších tematických okruzích, jako právní a sociální historie a dějiny umění celého regionu Krušných Hor/Erzgebirge, rozvoj tamní městské kolonizace, hornictví i hutnictví, a to jak na české, tak na saské straně, dějin reformace, náboženských poměrů a zbožnosti, vývoj pozdně gotického a renesančního umění v česko-saském prostoru a třeba i klenební technice v tomto období. S velkým potěšením zjišťujeme, že autorce přitom neunikly ani moderní publikace posledních let (např. od P. Hlaváčka, J. Kuthana a P. Kaliny), ani starší práce sudetoněmecké vlastivědy v krušnohorském regionu a že recipovala veškerou primární i sekundární literaturou s velkým odborným rozhledem a zároveň kritickým odstupem. Na tomto skvělém základu si zvolila zaměření své studie, které v podstatě zajistilo, že tato práce bude pro bádání velkým přínosem.

Již v kapitole III předvádí autorka vynikající heuristiku a kritiku nejstarších (ne)psaných pramenů ke krušnohorskému regionu, t.j. nejstarších map a geografických popisů (str. 19-22), a přitom ve velmi bohatém, obsahově naprosto nadstandardním poznámkovém aparátu nerecipuje jenom širokou škálu odborné literatury, ale používá i zcela suverénně pramenné edice, a to jak české, tak německé. V tomto ohledu se úroveň její studie ještě zvyšuje v následující kapitole IV – ohledně odkazů na zdroje a citáty z originálních písemných pramenů resp. jejich podrobné vnější a vnitřní kritiky v poznámkách je její práce v podstatě již srovnatelná se studii profesionálních historiků (str. 24-28).

Podobně můžeme hodnotit i analýzu a vyhodnocení primárních pramenů a následnou interdisciplinární metodiku jejich interpretace – v kapitolách IV a V prokazuje autorka naprosto suverénní schopnost samostatných závěrů a argumentací, které jsou dokonce proloženy originálními citáty ze středověkých latinských, českých či německých písemných pramenů (např. na str. 27ff, 34, 36ff, 41, 44, 49f, 57f, 59f, 62f, 67). V kapitole VII.3.3 se jí dokonce podařilo zrekonstruovat původní podobu hlavní sakrální památky, městského chrámu sv. Jáchyma pomocí primární literatury a dokonce i archivních pramenů (str. 89-95), což patří nepochybně k nejvýznamnějším poznatkům předkládané práce. Na stejné vysoké odborné úrovni se autorce podařilo zařadit své poznatky jak v oboru historiografie, tak dějin umění do širšího (nad)regionálního i vývojového kontextu, a přitom vynikajícím způsobem používá nejenom německou, ale dokonce i polskou odbornou literaturou (str. 68). Zejména oceníme, že přitom perfektně zvládá i odbornou německou terminologii, resp. používá správně *termini technici* nejenom historiografie, jako např. *Kaufmannsiedlung* (str. 30), *Fehde* (str. 33), *Landfriedenseinigung* (str. 34), *Spätstil* (str. 66), *Übergangsstil* a *Sondergotik* (str. 71), *Bauhütte* (str. 75), atd..., ale dokonce i historického německého hornictví (viz např. str. 61ff). Velice si vážíme zařazení architektury městského chrámu sv. Jáchyma do širších souvislostí pozdně gotické tvorby v severozápadních Čechách i v sousedním Sasku (str. 82-89). Největším přínosem předkládané práce je nepochybně celkem bezchybná transkripce zatím neznámých středověkých a raně novověkých písemných pramenů většinou z VHÚ Jáchymov i z jiných fondů v Národním archivu (str. 48-50, 58f).

Snad jediné námitky je třeba vznést po obsahové stránce u závěru, který se v porovnání s celkovým objemem práce zdá až příliš krátký (jen půlka strany 96). Po formální stránce chybějí v seznamu literatury některé publikace, které autorka citovala v poznámkovém aparátu (např. BENEŠ 2002, HOFFMANN 2009). Jinak je ale tato studie z formálního hlediska zpracována neuvěřitelně pečlivě: citační úzus UDKU byl plně dodržen, navíc autorka používala při popisu samotné středověké sakrální a profánní architektury v Jáchymově (str. 76-84) formálně naprosto správnou terminologii.

Z kvantitativního hlediska činí předkládaná práce bez obsahu, anotací a příloh 240.705 znaků vč. mezer, čímž autorka více než dvojnásobně překročila opatření děkana č. 1/2011, pravidla pro evidenci, odevzdávání a zveřejňování závěrečných prací z 8.2.2011.

Působím na Ústavě dějin křesťanského umění Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy již 10 let, měl jsem tu čest vést a psát posudky pro někdy opravdu vynikající a skutečně nadstandardní diplomové práce, ale na takovou vědeckou erudici, skvělou znalost odborné Němčiny a následně (středo)evropský rozhled v historiografickém a uměleckohistorickém bádání jsem mezi studenty našich oborů dodnes nenarazil. Doufám, že tato práce bude brzy přeložena i do Němčiny a jako absolvent své Alma mater Rudolfiny nemám sebemenší pochyb o tom, že by jako taková nepochybně prošla s vyznamenáním na katedrách historických věd od Vídně až do Berlína.

Z tohoto důvodu nemůže být sebemenší pochyb o tom, že mohu diplomovou práci Andrey Huczmanové vřele doporučit k obhajobě.

V Hainburgu an der Donau, dne 19.8.2013

.....
podpis vedoucího diplomové práce